

Τζερόνιμο Στίλτον

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΤΟΥ
ΣΕΡΛΟΚΟ
Η ΜΑΥΡΗ ΟΜΙΧΛΗ

ΚΕΔΡΟΣ

ISBN: 978-960-04-5391-1

Οι περιπέτειες του Σερλόκο – 3. Η μιάση ομίχλη
Τίτλος πρωτοτύπου: Le avventure di Sherlocco – La Nebbia Nera
Κείμενο: Geronimo Stilton

Συντακτικός συντονισμός: Patrizia Puricelli

Επιμέλεια: Benedetta Biasi

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Mauro de Toffol/theWorldofDOT

Εικονογράφηση εξωφύλλου: Tommaso Ronda

Γραφικά και καλλιτεχνικός συντονισμός: Daria Colombo και Lara Martinelli

Εικονογράφηση εσωτερικών σελίδων: Tommaso Ronda

Γραφιστική και σελιδοποίηση: Daria Colombo

Βασισμένο σε μια πρωτότυπη ιδέα της Elisabetta Dami

www.geronimostilton.com

Μετάφραση: Γιώργος Κασαπίδης

Επιμέλεια-Διόρθωση: Αναστασία Παπασταθοπούλου

Γραφιστική επιμέλεια-Προσαρμογή ελληνικής έκδοσης: Χρυσή Τσάμη

© 2021 Mondadori Libri S.p.A. for Piemme, Italia

© 2023 για την έκδοση στα ελληνικά, Εκδόσεις Κέδρος Α.Ε., Γ. Γενναδίου 3,

Αθήνα 106 78, τηλ. 210-3802007 – 210-3809712 FAX 210-3302655,

e-mail: books@kedros.gr, www.kedros.gr

1η έκδοση: Ιούλιος 2023

International Rights © Atlantyca S.p.A. - Corso Magenta 60/62, 20123 Milano, Italia

foreignrights@atlantyca.it - www.atlantyca.com

Τα ονόματα, οι χαρακτήρες και τα ενδεικτικά γνωρίσματα του Geronimo Stilton αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία, σήμα κατατεθέν και αποκλειστική άδεια της Atlantyca S.p.A. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. Τα ηθικά δικαιώματα του συγγραφέα είναι κατοχυρωμένα.

Stilton είναι η ονομασία ενός φημισμένου αγγλικού τυριού. Αποτελεί σήμα κατατεθέν της Stilton Cheesemakers' Association. Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.stiltoncheese.co.uk.

Κανένα τμήμα του παρόντος βιβλίου δεν επιτρέπεται να αποθηκευτεί, να αναπαραχθεί ή να διαβαστεί σε οποιαδήποτε μορφή και με οποιοδήποτε μέσον, ηλεκτρονικό ή μηχανικό, όπως η φωτοτύπηση, η ηχογράφηση ή οποιαδήποτε άλλη μέθοδος αποθήκευσης και ανάκτησης δεδομένων, χωρίς να έχει προηγηθεί η άδεια του ιδιοκτήτη της πνευματικής ιδιοκτησίας. Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την Atlantyca S.p.A.

Τζερόνιμο Στίλτον

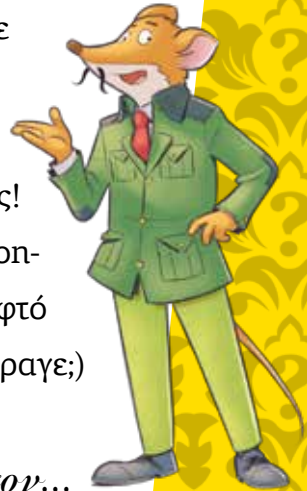
ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚΟ

Σε μια μυστηριώδη πόλη, που την τυλίγει πάντα η ομίχλη και τη χαϊδεύουν ψυχροί άνεμοι, υψώνεται ένα παράξενο σπίτι όπου ζει ένας εκκεντρικός ποντικός που έχει πάθος με τις έρευνες... Είναι ο σπουδαίος Σερλόκο, ο πιο έξυπνος ντετέκτιβ που γνώρισε ποτέ η Ποντικόνησος! Στις ασυνήθιστες έρευνές του τον βοηθάει ένας ποντικός με μεγάλο στριφτό μουστάκι. (Να είναι αληθινό άραγε;)

Το όνομά του είναι Στίλτον,

Τζερόνιμο Λίχτον...

**και αυτές είναι
οι περιπέτειές τους!**

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΟΡΟΦΟΣ

10 Δωμάτιο του βοηθού: εδώ κοιμάται ο Τζερόνιμο Στίλτον όταν είναι στο Πόντικτον.

11 Δωμάτιο της μισ Πικαντίλι: κανείς δεν μπορεί να μπει στο δωμάτιο της οικονόμου εκτός από την ίδια... Τι μυστικά να κρύβει;

12 Δωμάτιο του σερ Σερλόκο: εδώ ο σπουδαίος ντετέκτιβ αναπαύεται στο Κρεβατούκο του... έστω κι αν λέει ότι δεν κοιμάται ποτέ!

13 Μπάνιο: κάθε επισκέπτης πρέπει να περιμένει τη σειρά του.

14 Ταράτσα: εδώ ο Σερλόκο καταφεύγει για να σκεφτεί (όταν δεν βρέχει).

15 Θερμοκήπιο: εδώ ο Σερλόκο καλλιεργεί τους πιο σπάνιους κάκτους.

16 Πισίνα: εδώ κολυμπάει καθημερινά ακολουθούμενος από ένα πιράνχα, για να πηγαίνει πιο γρήγορα!

ΙΣΟΓΕΙΟ

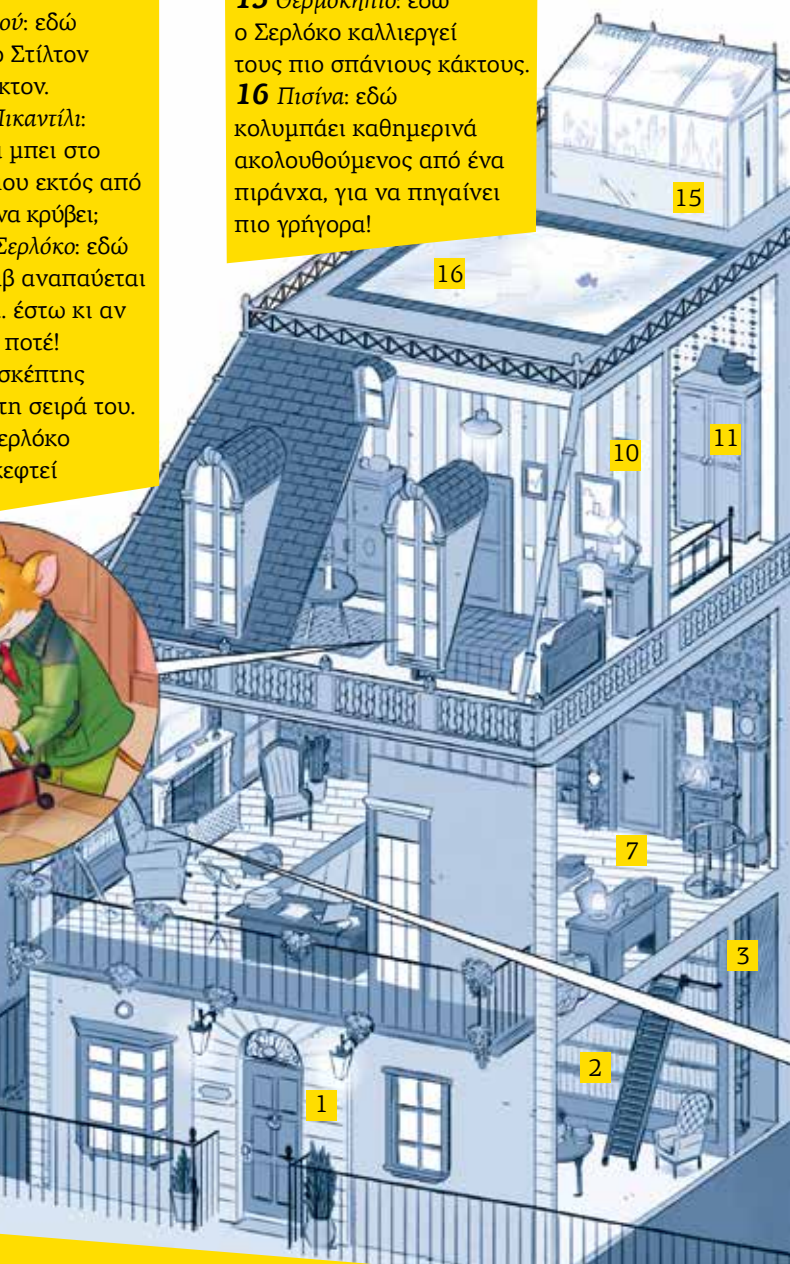
1 Είσοδος

2 Βιβλιοθήκη: γεμάτη βιβλία για μυστηριώδεις υποθέσεις.

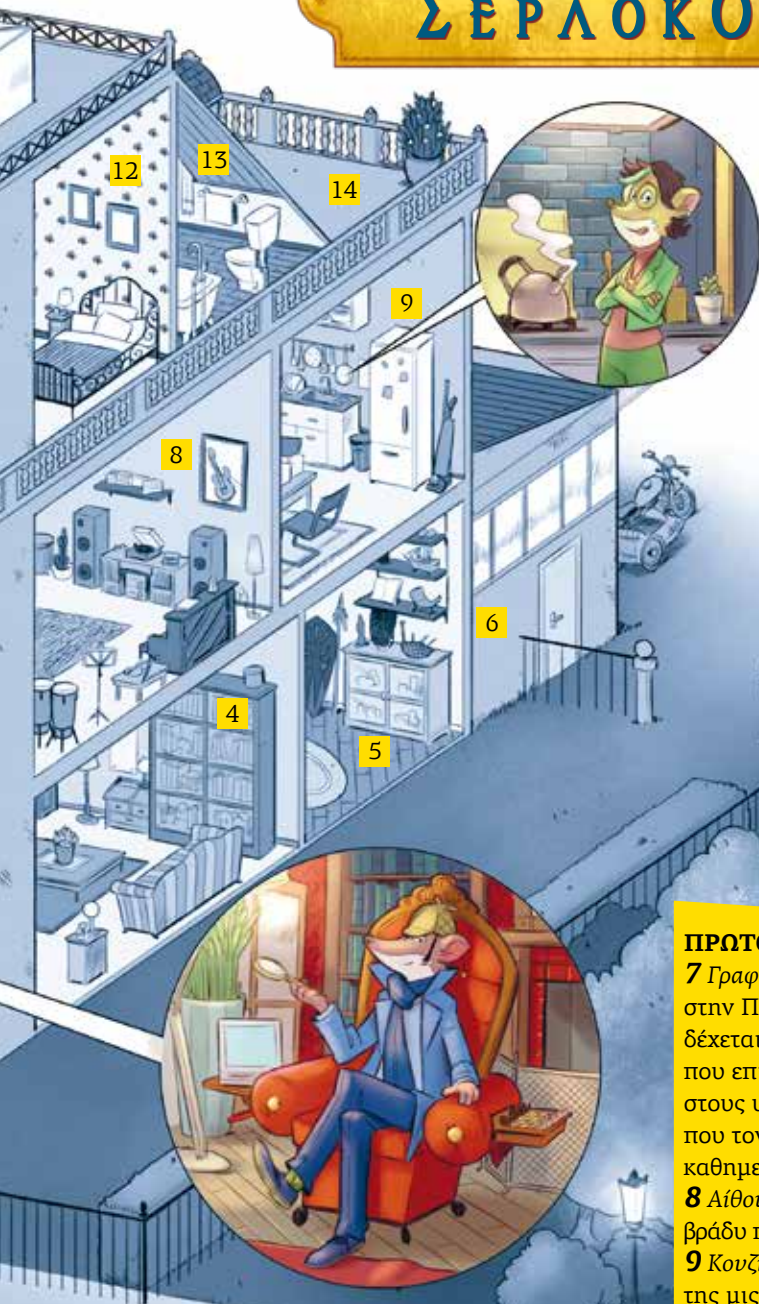
3 Μυστική σκάλα: οδηγεί στο υπόγειο με το αρχείο των άλυτων υποθέσεων.

4 Σαλόνι Μυστηρίου: ο Σερλόκο μπαίνει μόνο στα γενέθλιά του, όταν προσκαλεί τους φίλους του για το ξακουστό Τουρνουά Μυστηρίου.

5 Αίθουσα των Αναμνηστικών: εδώ συγκεντρώνει αναμνηστικά από τις υποθέσεις, που έλυσε.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΣΕΡΛΟΚΟ

6 Στεγασμένη αυλή: εδώ ο Σερλόκο έχει όλα τα μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιεί στη διάρκεια των ερευνών, όπως το Ποδηλατούκο (ένα πολύ παράξενο ποδήλατο), τη Μοτοσικλετούκα με καλάθι, το Αεροστατούκο, ίδιο με αερόστατο, το Αυτοκινητούκο, εξοπλισμένο με την τελευταία λέξη της τεχνολογίας, και το Ταχυπλοούκο, που γίνεται και υποβρύχιο.

ΠΡΩΤΟΣ ΟΡΟΦΟΣ

7 Γραφειούκο: εδώ, καθισμένος στην Πολυθρονούκα του, δέχεται τα τυχερά τρωκτικά που επιλέγει ανάμεσα στους υποψήφιους πελάτες που τον επισκέπτονται καθημερινά στο γραφείο του.

8 Αίθουσα Μουσικής: εδώ κάθε βράδυ παίζει το Βιολινούκο του.

9 Κουζίνα: είναι το βασίλειο της μισ Πικαντίλι, της οικονόμου, όπου του ετοιμάζει τσάι με βουτήματα.

ΤΡΟΜΟΣ πάνω από το ΠΟΝΤΙΚΤΟΝ...

Και εκείνο το πρωί το ατμοκίνητο τρένο για το Πόντικτον ξεκίνησε στην ώρα του από την αποβάθρα μηδέν του **ΣΤΑΘΜΟΥ** της Ποντικούπολης.

Καθισμένος άνετα στο κουπέ μου σκεφτόμουν αυτό που μου είχε πει ο Σερλόκο στο τηλέφωνο το προηγούμενο βράδυ:

– Ένα σκοτεινό μυστήριο τυλίγει την πόλη! Ετοιμαστείτε, Στίλτον: ο **ΦΟΒΟΣ** έχει πέσει στο Πόντικτον! Μπρρρ... Ποιος ξέρει τι ήθελε να πει!

Μόλις έφτασα, ξεκίνησα με τα πόδια για το γραφείο του φίλου μου **ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ** στον αριθμό 13 της οδού Συνωμοσιών, με καλά κουμπωμένο το αδιάβροχο σακάκι μου, που μαζί με την ομπρέλα είναι απαραίτητα όποτε πηγαίνω στο Πόντικτον, γιατί εκεί βρέχει συνεχώς!

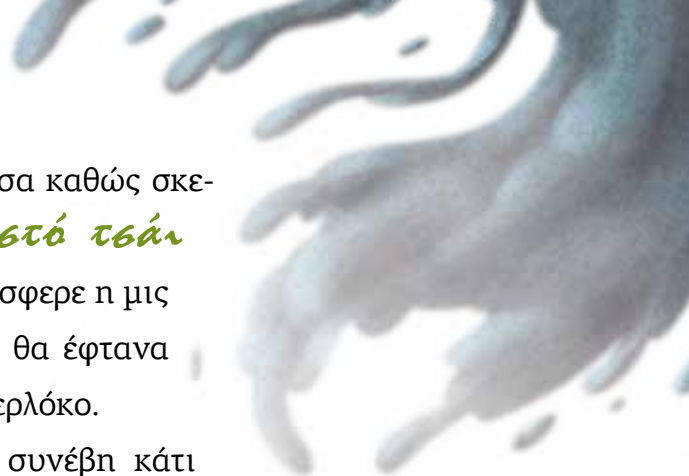
Σκουίιπ... Παραλίγο να ξεχάσω να φορέσω το ψεύτικο **μουστάκι** μου!

Έπρεπε να το βάλω αμέσως: ο Σερλόκο το θεωρεί απαραίτητο για έναν βοηθό ντετέκτιβ που σέβεται τον εαυτό του... και αυτός ο βοηθός είμαι εγώ! Λοιπόν, το 'πα και το 'κανα! Τι λέγαμε; Α, ναι... στο **ΠΟΝΤΙΚΤΟΝ** ο καιρός είναι πάντα έτσι: βροχή και αέρας, αέρας και ομίχλη, ομίχλη και βροχή. Και όμως (θα το πιστέψετε, αγαπητά μου τρωκτικά;) είχε αρχίσει να μου αρέσει αυτή η τόσο γκριζα ατμόσφαιρα! Μάλλον επειδή για μένα η πόλη του Σερλόκο ήταν ένα μέρος ξεχωριστό. Καθώς μάλιστα μαζί με την πόλη είχα αγαπήσει και το κλίμα της, εκείνη τη στιγμή ήμουν ευτυχισμένος.

Κοίταζα γύρω μου και έβλεπα τους δρόμους γεμάτους πολυάσχολα τρωκτικά· παρατηρούσα τα σκεπασμένα από την ομίχλη κτίρια· ένιωθα την κίνηση και την ατμόσφαιρα μιας **πόλης** σε αναβρασμό... Κανείς δεν έδειχνε να ενοχλείται από την υγρασία και το κρύο! Κανείς δεν έδειχνε να στενοχωριέται από εκείνο τον σχεδόν πάντα **ΓΚΡΙΖΟ** ουρανό!

Εγώ χαμογελούσα καθώς σκε-
φτόμουν το *γεστό τσάνι*
που θα μου πρόσφερε η μισ
Πικαντίλι μόλις θα έφτανα
στο σπίτι του Σερλόκο.

Ξαφνικά όμως συνέβη κάτι
παράξενο, ΠΟΛΥ ΠΑΡΑΞΕΝΟ!

Μια τρομακτική και πυκνή **ΜΑΥΡΗ ΟΜΙΧΛΗ**
έπεσε ταχύτατα από τον ουρανό. Πρώτα κατάπια
τις κορυφές των κτιρίων... μετά τα πιο ψηλά παρά-
θυρα... και τέλος τους δρόμους γύρω μου.

Μα τις χίλιες μοτσαρέλες, τι συνέβαινε; Λες και
είχε πέσει μια **νύχτα** ζοφερή και αφέγγαρη... το
καταμεσήμερο!

Ήταν πραγματικά ΠΟΛΥ ΠΟΛΥ ΠΟΛΥ τρομακτι-
κό, το ομολογώ! Ήταν τόσο σκοτεινά, που
δεν ξεχώριζες έναν γάτο από έναν αρουραίο.
Η κυκλοφορία είχε σταματήσει και οι διαβάτες δεν
μπορούσαν να προχωρήσουν. Στο αδιαπέραστο
σκοτάδι αντηχούσαν κραυγές και ανησυχητικοί
θόρυβοι:

- ΑΑΑΑ!

- Ε! Μα τι συμβαίνει;

- ΠΟΙΟΣ ΕΣΒΗΣΕ ΤΑ ΦΩΤΑ;

Μετά άκουσα έναν παράξενο θόρυβο από πάνω μου, σαν βουητό... ΒZZZ... ZZZ... ZZZ...

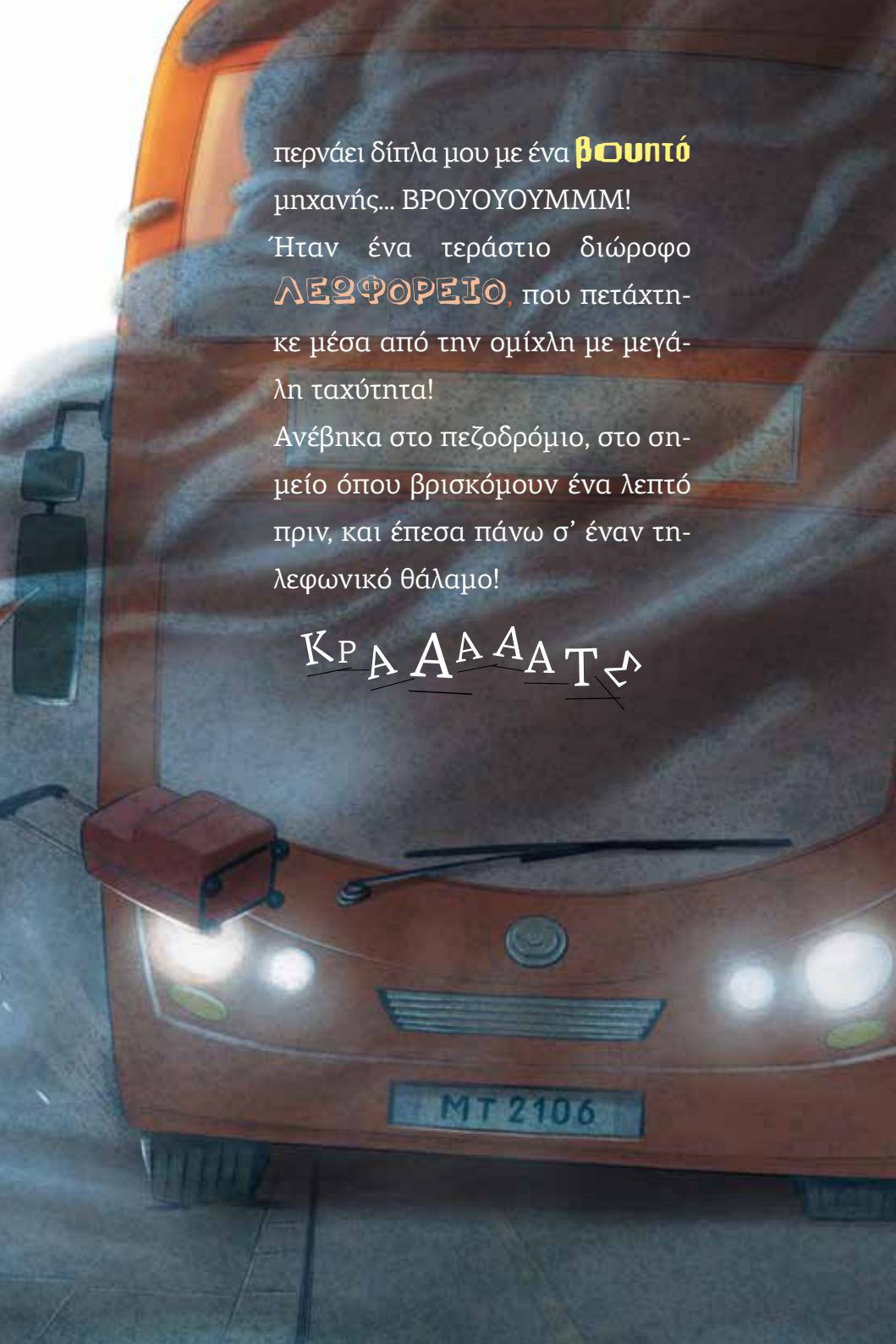
Ξαφνικά μια ΣΚΟΤΕΙΝΗ σιλουέτα ξεπρόβαλε από εκείνη τη **ΜΑΥΡΗ ΟΜΙΧΛΗ** και ήρθε προς το μέρος μου!

Σκονίιιι... Βοήθειααα!

Μετά ο μυστηριώδης τύπος με άρπαξε και με τράβηξε στο πλάι...

Δεν βρήκα τον χρόνο να αντιδράσω, γιατί αισθάνθηκα κάτι άλλο (κάτι μεγάλο, ΠΟΛΥ μεγάλο!) να

The image shows the front of a brown bus. On the roof, a large, shaggy animal, possibly a bear or a dog, is sitting. The bus has a red luggage rack on the left side and a license plate that reads "MT 2106". The scene is set at night or in low light, with the bus's headlights on. The text is overlaid on the upper part of the bus.

περνάει δίπλα μου με ένα **βουητό**
μηχανής... ΒΡΟΥΟΥΟΥΜΜΜ!

Ήταν ένα τεράστιο διώροφο
ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ, που πετάχτη-
κε μέσα από την ομίχλη με μεγά-
λη ταχύτητα!

Ανέβηκα στο πεζοδρόμιο, στο ση-
μείο όπου βρισκόμουν ένα λεπτό
πριν, και έπεσα πάνω σ' έναν τη-
λεφωνικό θάλαμο!

Κ Ρ Α Α Α Α Τ Σ

Μα τις χίλιες μοτσαρέλες! Εκείνο το λεωφορείο ήταν εκτός ελέγχου, και παραλίγο να με **πατήσει!**

Μέσα στην ομίχλη, που στο μεταξύ αραιώνει, είδα επιβάτες να κατεβαίνουν, αναστατωμένοι αλλά σώοι.

Ο πιο τρομοκρατημένος ήταν ο οδηγός.

Η μαύρη ομίχλη είχε εμφανιστεί τόσο ξαφνικά, που δεν είχε προλάβει να σταματήσει!

Στο μεταξύ, ο **μυστηριώδης τύπος** που με είχε σώσει είχε σηκωθεί και ξεσκόνιζε το αδιάβροχό του. Χμ, είχε κάτι οικείο! Μόλις στράφηκε προς το μέρος μου, τον αναγνώρισα...

Ήταν ο Σερλόκο!

– Στίλτον, μα τι κάνετε καθισμένος καταγής σαν αγαθιάρης; Φτου, σκουληκομυρμηγκοποντικότηρπα, σηκωθείτε... Εμπρός! Ή μήπως να συμπεράνω ότι είστε και τεμπέλης, εκτός από **αφηρημένος;**

Αμέσως σηκώθηκα και είπα:

– Καλημέρα, σερ Σερλόκο! Εγώ... εγώ δεν σας αναγνώρισα! Με αυτό το σκοτάδι...

Εκείνος όμως κοίταζε τριγύρω μυρίζοντας τον αέρα:

- Σνιφ! Σνιφ! Δεν το μυρίζετε, Στίλτον;

- Δεν μυρίζω... τι; ρώτησα αμήχανος.

- Χριστέ μου, ο αέρας μυρίζει **μυστηρίο!**

χαμογέλασε ο Σερλόκο με μάτια που έλαμπαν.

Εγώ κοίταξα γύρω μου σαστισμένος. Η παράξενη ομίχλη διαλυόταν γρήγορα: το γκρίζο σκούρο ξάνοιγε δίνοντας τη θέση του στο τυπικό ανοιχτό γκρίζο της πόλης του Πόντικτον.

Για μια στιγμή μου φάνηκε πως άκουγα ακόμα το **ΒΟΥΗΤΟ** που

είχα ακούσει πριν... Μετά τράβηξαν την προσοχή μου κάτι νυχτερίδες που απομακρύνονταν πετώντας.

Τι παράξενο... νυχτερίδες
το καταμεσήμερο!

Έδωξα αυτές τις σκέψεις και είπα στον φίλο μου:

- Σας ευχαριστώ ειλικρινά, σερ Σερλόκο! Αν δεν ήσασταν εσείς...

Αυτός συνέχιζε να κοιτάζει ολόγυρα, λες και ήθελε

να καταγράψει κάθε **ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ** απ' ό,τι συνέβαινε και απ' ό,τι μόλις είχε συμβεί. Μετά ανασήκωσε τους ώμους και είπε:

– Όταν εμφανίστηκε η μαύρη ομίχλη, βγήκα και έτρεξα να σας συναντήσω. Ήξερα ότι θα αντιμετωπίζατε δυσκολίες μπροστά σε ένα τόσο ασυνήθιστο φαινόμενο.

ΧΡΥΣΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ: ΝΑ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΚΑΘΕΤΙ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΟ! ΣΗΜΕΙΩΣΤΕ ΤΟ, ΣΤΙΛΤΟΝ!

Έβγαλα το σημειωματάριο του ντετέκτιβ και σημείωσα τη συμβουλή. Είχα όμως μία αμφιβολία: αν πρόκειται για κάτι απρόβλεπτο, πώς είναι δυνατόν να το προβλέψεις; *E;!*

Στο μεταξύ ο Σερλόκο κατευθυνόταν προς το σπίτι του. Έτρεξα πίσω του και, ενώ περνούσαμε μπροστά από ένα κιόσκι, δεν μπόρεσα να μην προσέξω ότι όλες οι **εφημερίδες** δεν μιλούσαν παρά... γι' αυτή την παράξενη μαύρη ομίχλη!

Ο Σερλόκο έλεγε:

– Το γεγονός είναι, Στίλτον, ότι εδώ και λίγο καιρό αυτή η **ΜΑΥΡΗ ΟΜΙΧΛΗ** χτυπάει απροσδόκητα την πόλη του Πόντικτον. Όλοι αναρωτιούνται

για τη φύση ενός τόσο αλλόκοτου και ανεξήγητου ατμοσφαιρικού φαινομένου. Εμένα όμως με ενδιαφέρει περισσότερο η... **ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ** του!

– Η μαύρη ομίχλη... είναι παράνομη; τον ρώτησα ξαφνιασμένος.

Ο Σερλόκο κούνησε το κεφάλι του και ξεφύσησε:

– Μην λέτε ανοησίες, Στίλτον! Είναι γεγονός ότι στη διάρκεια αυτής της παράξενης ομίχλης αυξάνονται οι άνομες πράξεις, δηλαδή οι παρανομίες: κλοπές, ληστείες, αρπαγές, κλεψιές. Δουλειά για μένα... Κοιτάξτε!

Είχαμε φτάσει τελικά στον προορισμό μας, την οδό Συνωμοσιών 13. Μπροστά στο γραφείο υπήρχε η γνωστή ουρά από **ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΠΕΛΑΤΕΣ**.

– Ουφ! ενοχλήθηκε ο Σερλόκο. Δεν έχουν καταλάβει ακόμα ότι εγώ ασχολούμαι μόνο με υποθέσεις ενδιαφέρουσες, συναρπαστικές, ερεθιστικές...

με μια λέξη,

σερλοκικές;!

Ελάτε, θα αποφύγουμε αυτό το πλήθος χρησιμοποιώντας το μυστικό πέρασμα!

Σάστισα... Για ποιο **μυστικό πέρασμα** μιλούσε;

Ο Σερλόκο όμως βρισκόταν κιόλας στο δρομάκι